

מי (ראשון לציון) 41891-06-16 - עדי צים נ' מדינת ישראל - רשות המסים - היחידה לתיקים מיוחדים

מ"י (ראשון-לציון) 41891-06-16 - עדי צים ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המסים - היחידה לתיקים מיוחדים שלום
ראשון-לציון

מ"י (ראשון-לציון) 41891-06-16

תיק חיצוני: 227173/2016

1. עדי צים

אילנית צים

צים מגורי יוקרה בע"מ

ע.ר. צים אחזקות נדל"ן בע"מ

נגד

מדינת ישראל - רשות המסים - היחידה לתיקים מיוחדים

בית משפט השלום בראשון-לציון

[28.05.2017]

כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין

החלטה

לפני בקשת המבקשים לביטול צו הקפאת נכסים - השבת תפוסים ושחרור החשבונות שנתפסו על ידי המשיבה, מכוח
סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט 1969 (להלן: "הפקודה") ומכוח סעיף
21 לחוק לאיסור הלבנת הון, התש"ס 2000 (להלן: "החוק לאיסור הלבנת הון").
רקע ועובדות:

1. בזעיר אנפין יפורט הרקע והעובדות של הפרשה אשר לפני; עניינו של תיק זה הוא חשדות לקיומה של פעילות
עבריינית רב תחומית, שתכליתה ליצור מצג כוזב כלפי רשויות שונות של התנהלות לגיטימית עבור קבלני כח אדם
בתחומי השמירה והניקיון ובכלל זה; תשתית הפצה וניכוי של חשבוניות פיקטיביות, שימוש בנותני שירותי מטבע (להלן:
"צייג'ים") תוך יצירת מצג כוזב בדבר זהות הנהנים בכרטיסות וכן נחקרו חשדות לפי חוק העונשין, התשל"ז 1977
(להלן: "חוק העונשין"), חוק איסור הלבנת הון, פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א 1961, חוק הביטוח
הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה 1995 וחוק מס ערך מוסף, התשל"ו 1975.

2. כעולה מבקשת המעצר החשדות המיוחסים למבקש 1 (להלן גם: "החשוד") הינם; עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 (1) לחוק העונשין, שיבוש הליכי חקירה, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין, עבירה של איסור הלבנת הון - הסתרת מקור הרכוש, עבירה לפי סעיף 3 (א) + (ב) לחוק העונשין, עבירה של איסור עשיית פעולה ברכוש, עבירה לפי סעיף 4 לחוק לאיסור הלבנת הון, עבירה של מסירת ידיעה כוזבת, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(1) לחוק המע"מ, עבירה של ניכוי מס תשומות שלא כדין, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(5) לחוק המע"מ, עבירה של ניהול פנקסים כוזבים, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(6) לחוק המע"מ, עבירה של שימוש בכל מרמה או תחבולה, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(8) לחוק המע"מ, עבירה של פעל במטרה שאדם אחר יתחמק מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(1) לחוק המע"מ, עבירה של הוצאת חשבוניות פיקטיביות, עבירה לפי סעיף 117 (ב)(3) לחוק המע"מ, עבירה של העלמת הכנסות, עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, עבירות לפי חוק הביטוח הלאומי.
3. עניינה של חקירה זו הינה בפרשייה רחבת היקף במסגרתה נעצרו מס' רב של עצורים, בהם איציק וזנה, כנגדו הגישה המשיבה כתב אישום ביום 23.7.16. כתב האישום הוגש לעיוני במסגרת תיק החקירה והחלק העובדתי, אשר אינו אסור בפרסום, יפורט להלן בקצרה.
4. במסגרת הפעילות העבריינית פעלו שניים, ליאור ואיציק וזנה, תוך שימוש באחרים, להפצת וקיצוז חשבוניות פיקטיביות לחברות המספקות כח אדם בתחום ניקיון ושמירה (להלן: "הלקוחות") ותוך הצגת מצג שווא לפיו עובדי הלקוחות הינם של החברות בשליטת ליאור ואיציק וזנה.
5. בין השנים 2013-2016 פעל איציק וזנה תוך שימוש באחרים למכירת מסמכים בתחום ענף כוח האדם הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין ללקוחות של ליאור ולאחרים, מבלי שבוצעה עסקה או מבלי שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאות המסמכים האמורים.
6. כעולה מכתב האישום שהוגש כנגד איציק וזנה, התשלומים עבור החשבוניות הועברו על פי רוב בהמחאות או בהעברות בנקאיות לחשבונות הבנק של חברות מסוימות. למען קידום הקשר ומטרותיו התשלומים הופקדו בחשבונות הבנק של החברות - הנאשמות המפורטות בכתב האישום על ידי איציק וזנה או מי מטעמו, או נמשכו אצל נותני שירותי מטבע: צים פיננסים, אס אר אקורד וגוסטו והוחזרו לידי הלקוחות תמורת עמלה.
7. כספי ההמחאות כמו גם ההעברות הבנקאיות נמשכו במזומן או בהמחאה מחשבונות הנאשמות - החברות המפורטות בכתב האישום והוחזרו לידי הלקוחות בניכוי עמלה.
8. עם פרוץ החקירה, בשל החשדות המיוחסים למבקש 1, נתפס רכוש מכוח צווי תפיסה והקפאה.
9. ביום 29.8.16 ועוד בטרם פקעו צווי התפיסה, הגישו המבקשים בקשה לשחרור כלל התפוסים, במסגרתה עתרו להותיר בידי המשיבה פיקדון בסך 8.5 מיליון ₪ כבטוחה לחילוט עתידי.
10. ביום 19.9.16 התקיים דיון לפניי, עוד בטרם מתן החלטה, הודיעו הצדדים ביום 29.9.16 כי הם באים בדיון ודברים באשר לבקשה בניסיון להגיע להסכמות. ואכן, ביום 10.10.16, הוגשה הודעת הצדדים ממנה עלה כי הגיעו לכדי הסכמות, במסגרתן הסכימה המשיבה, בין היתר, לשחרור כל נכסיו התפוסים של המבקש 1, מלבד אלו שיפורטו בהמשך החלטה זו.

11. בנוסף להסכמות אלו, סיכמו הצדדים כי מניות המבקש בחברת אס.אר אקורד בע"מ ישוחררו לידי, אם וכאשר יוכח כי בידי המשיבה נכסים אשר ערכם העתידי בחילוט יעמוד על סך של 100,000,000 ₪.
12. ביום 18.12.16 עתרה המשיבה בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, המבקשים התנגדו ונקבע דיון בבקשה. ואולם, עובר למועד הדיון הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו לכדי הסכמות שיש בהן כדי לייתר את הדיון.
13. ביום 20.4.17 הוגשה הבקשה נשוא החלטה זו.
טענות המבקשים
14. לטענת המבקשים, המדובר בתפיסת רכוש בהיקף אדיר, כמעט חסרת תקדים במדינת ישראל, אשר מטיבה ומטבעה יוצרת נזק מתמשך, הן בכל הנוגע להתנהלותו העסקית של המבקש והן בכל הנוגע לרשימה ארוכה של חברות וצדדים שלישיים אחרים ונוספים, וכל זאת, בשלב המקדמי שיש צורך לשמור על זכויות יסוד של הפרט והמידתיות הנדרשת.
15. היקף הרכוש המוחזק על ידי המשיבה, נכון למועד הגשת בקשת המבקשים, מסתכם לסך של למעלה מ - 350,000,000 ₪ (שלוש מאות וחמישים מיליון ₪), כאשר הרכוש התפוס כולל:
- א. בית המגורים בבעלותו של המבקש 1 והמבקשת 2 - נכס הידוע כחלקה 29 בגוש 4050.
- ב. בית צים - מבנה מסחרי בבעלות המבקשת 3 - נכס הידוע כגוש 5932 בחלקה 3 תתי חלקות 2,3,5,6,8,9.
- ג. מניות המבקש 1 בחברת אס.אר אקורד בע"מ בשווי כולל של כ - 227,000,000 ₪.
- ד. נכסי נדל"ן בבעלות המבקשת 3:
- (1) גוש 6319 חלקה 158 מגרש מס' 16 - מס' הליך 20103013 מיום 20.7.16.
- (2) גוש 7154 חלקה 277 תת חלקה 19 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
- (3) גוש 7154 חלקה 278 תת חלקה 18 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
- (4) גוש 13697 חלקה 89 .
- ה. נכסי נדל"ן בבעלות המבקשת 4:
- (1) גוש 3852 חלקה 67

16. בהתאם להסכם אליו התכנסו הצדדים לאחר הדיון שהתקיים לפני בית משפט זה, במהלך חודש ספטמבר 2016, אשר קיבל תוקף של החלטה ביום 13.10.16, הוסכם שהמשיבה תשחרר את כל הנכסים התפוסים ללא יוצא מהכלל, למעט שני נכסי מקרקעין (בית המגורים, בית צים) ומניות המבקש בחברת אס.אר אקורד בע"מ.
17. במסגרת ההסכם האמור, נקבע שמהמשיבה תסכים לשחרר את המניות בחברת אס.אר אקורד בע"מ, וזאת במידה שהמבקש יעמיד נכסים נוספים, חלף המניות, אשר ישלימו את ערך כלל הנכסים התפוסים לסך של 100 מיליון ₪. סוכם כי המבקש יעביר לידי המשיבה, הערכת שמאי עדכנית באשר לשווי הקרקע הידועה כגוש 4251 חלקה 21 (להלן: "יכין אפק") והמשיבה תבחן הערכות השמאי של הנכסים וככל ששווים יהיה שווה ו/או יעלה על סך של 100 מיליון ₪, ישוחררו כל מניות המבקש בחברת אס.אר אקורד בע"מ.
18. לאור הבקשה להארכת תפוסים שהוגשה על ידי המשיבה, הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה ביום 31.1.17, במסגרתה הוסכם שהנכס הידוע כיכין אפק יתפס בצו על ידי המשיבה, וכנגד האמור ישוחררו לאלתר 5% מהון המניות התפוס על ידי המשיבה ופיקדון בסך של 5,000,000 ₪ אשר הוחזק במסגרת תיק החקירה האמור לחברת אס.אר אקורד בע"מ.
19. כמו כן, הוסכם שככל ובהתאם לחוות דעת שמאי מטעם האפוטרופוס הכללי שיתקבל אצל המשיבה, לפיהן שווים הכולל של בית צים בית המגורים ויכין אפק, יעמוד על סכום שלא יפחת מ- 108,000,000 ₪, תשחרר המשיבה את יתרת מניות אקורד אשר נותרו תפוסות בידה.
20. נכון למועד הגשת הבקשה, חלפו מעל 3 חודשים ממועד ההסכם האמור, לא שוחררו בפועל המניות האמורות ו/או הפיקדון האמור.
21. כמו כן, הואיל ומטרת ההסכמות הייתה לבחון את שווי הנכסים, לשקלל ולהוציא לפועל בהקדם האפשרי את שחרור יתר הון המניות, כחלק מאותן הסכמות, התחייבה המשיבה לעשות כמיטב יכולתה כדי שהערכות השמאי מטעמה, יומצאו בהקדם, אך כפי שיתואר בהמשך הדברים, גם בעניין זה, נכון למועד הגשת הבקשה, לא העבירה המשיבה הערכות שמאיכפי שהתחייבה לגבי כלל הנכסים.
22. לטענת המבקשים, הבסיס להסכמות האמורות מבחינתם בכלל והמבקש 1 בפרט, היה אך ורק בהתבסס על הצהרה מפורשת של התביעה - עוד במהלך הדיון שהתקיים בבית משפט זה, ביום 19.9.16, לפני למעלה משבעה חודשים, לפיה בתוך כחודש ימים תסתיים החקירה ותשלח הודעת שימוע. עמדה אשר המשיבה חזרה עליה גם בשבועות הסמוכים לכך וגם לקראת ההסכמות מיום 31.1.17, תוך ציון כי הדבר התעכב במידת מה אך החקירה נמצאת בשלביה האחרונים להוצאת הודעת השימוע.

23. כיום אנו, מצויים כ - 7 חודשים לאחר מכן והודעת שימוע טרם הומצאה, על כל הנובע והמשתמע מכך.
24. המבקשים ציינו כי אף שלא חלה על התביעה חובה להוציא הודעת שימוע בפרק הזמן שחלף, ואולם, בשל העובדה כי המשיבה הציגה מצג מפורש וחד משמעי לפיו בכוונתה להוציא למבקש 1, הודעת שימוע במהלך חודש 9/2016, הגיעו הצדדים להסכמות האמורות.
25. לטענת המבקשים מקורה של הבקשה דנן הינו בשינוי נסיבות קיצוני וזאת, בין היתר, בהתחשב בנושאים הבאים:
א. חלוף התקופה בהעדר שימוע.
ב. עצם העובדה שעל אף ההסכמים האמורים, נכון למועד זה, טרם שוחרר חלק ניכר מהרכוש בכלל ובפרט לא שוחרר הפיקדון בסך ₪ 5,000,000 ו/או חלק מהון המניות כמוסכם.
ג. נכון למועד הגשת הבקשה, טרם הוצגו על ידי המשיבה הערכות שמאי, בהתייחס לבית צים ובית המגורים.
ד. לאחרונה, טענה המשיבה כי גם בהעדר שמאות היא אינה רואה בבית צים כנכס בשווי של ₪ 60,000,000 לצרכי בטוחה, דבר שמאין את כל ההבנות שעמדו בבסיס ההסכמות בין הצדדים.
ה. חוות שמאית שהומצאה על ידי המשיבה לנכס יכין אפק מצביעה על שווי לא ריאלי של ₪ 7,500,000, שהינו שווי נמוך בכל קנה מידה אפשרי, לדעת המבקשים.
26. לטענת המבקשים, שינוי נסיבות שכזה, מצדיק ואף מחייב התערבות שיפוטית, שכן גם בפן הציבורי לא יעלה על הדעת שהמשיבה, תרשה לעצמה להחזיק רכוש בהיקף עצום שכזה מבלי, שהליך כה דרקוני יבוקר על ידי המערכת המשפטית.
27. עוד לטענת המבקשים, בהתאם להסכמות שקיבלו תוקף של החלטה ביום 13.10.16, טרם שוחררו מספר נכסים עליהם הוסכם וכי תוקף תפיסת נכסים אלו פג זה מכבר והמשיבה לא הגישה בקשה להמשך הארכת החזקתם. הנכסים הם:
א. נכסי נדל"ן בבעלות המבקשת: 3
(1) גוש 6319 חלקה 158 מגרש מס' 16 - מס' הליך 20103013 מיום 20.7.16.
(2) גוש 7154 חלקה 277 תת חלקה 19 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
(3) גוש 7154 חלקה 278 תת חלקה 18 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
(4) גוש 13697 חלקה 89 .
ב. נכסי נדל"ן בבעלות המבקשת: 4
(1) גוש 3852 חלקה 67

28. הערכות שמאי להן התחייבו המבקשים הומצאו למשיבה עוד ביום 29.9.16 בהתייחס לבית המגורים ובית צים, וביום 6.11.16, בהתייחס ליכין אפק. אולם, רק ביום 30.3.17, בחלוף כחצי שנה, התקבלה אצל המבקשים שמאות נגדית מאת השמאי הממשלתי וזאת בנוגע לנכס אחד מתוך השלושה, הידוע כנכס יכין אפק, ואף היא שנויה במחלוקת.
29. על דעתה בלבד של המשיבה, לא הומצאו ואף לא יומצאו שמאויות לגבי הנכסים הידועים כבית המגורים ובית צים וזאת בניגוד להסכמות מיום 10.10.16, שקיבלו תוקף של החלטה שיפוטית ביום 13.10.16.
30. בשמאות הנגדית והמאוחרת שהמציאה המשיבה למבקשים, הערכת השווי של הנכס במתחם יכין אפק עומדת על סך כולל של כ - 7.5 מליון שקלים, הערכה נמוכה מהותית משווי רכישת הנכס ואף משווי ההשקעות שביצעו בו בעליו על פני השנים. שמאי המבקשים העריך את שווי הנכס בסך של 37 מיליון ₪.
31. מבירור שנערך עם המשיבה נמסר כי בנוגע לבית צים, בכוונת המשיבה להסתמך על שמאות ישנה, משנת 2013, שהוכנה על ידי שמאי מטעם הבנק הממשכן, לצורך בטוחה, כזו המשקפת שווי של כ - 53 מיליון ₪ לפני ניכוי והתחייבות על פי המשכנתא לבנק לאומי. עמדה זו של המשיבה היא בניגוד להסכמות שבין הצדדים, כל זאת בנוסף לעובדה, כך לטענת המבקשים, כי שמאות זו אינה רלוונטית עוד, אינה משקפת את הערך העדכני של הנכס הואיל ונערכו בו שינויים, התאכלסו בו שוכרים חדשים המשפיעים באופן ישיר על שווי כיום.
32. לטענת המבקשים, מצב הדברים מהווה שינוי נסיבות קיצוני אשר לא מאפשר הוצאה לפועל של ההחלטות הואיל וקיימים פערים תהומיים בלוח הזמנים, ואם לא די בכך, במושכלות היסוד של ההסדר האמור, ובפרט בעניין השמאויות ושווי הנכסים.
33. דווקא אכיפת ההסכמים כעת, בשינוי נסיבות כה קיצוני, מנציחה את העוול ואת העיוות שנגרם למבקש ולצדדי ג', שכאמור, לולא הסתמכותו המוטעית, כפי שמסתברת היום, על הצהרת המשיבה מחודש ספטמבר 2016, לפיה תוך מספר ימים תשלח הודעת שימוע שתבהיר בין היתר, את עצם החשדות כנגד המבקש, לא הייתה באה לעולם הסכמה להותרת רכוש תפוס בשווי דרקוני של 100,000,000 ₪.
34. הלכה למעשה, הסכמה היסטורית זו, גוררת תפיסה שעומדת בעינה, בניגוד להסכמות שניתנו, שכיום אין להם מקום, בסך העולה על 350,000,000 ₪ ולכך לא מסכימים עוד המבקשים.
35. לטענת המבקשים, משחלפה כמעט שנה מיום פרוץ החקירה ומשמוחזקת מסת נכסים כה משמעותית, מן הראוי לחייב את המשיבה להציג רף ראייתי העולה על יסוד סביר להניח שאכן בוצעו העבירות, משלא הוצג רף כזה, אין לאפשר לה המשך החזקת התפוסים במסה כזו ובמשך זמן שכזה כלאחר יד.

טענות המשיבה:

36. בתגובתה טוענת המבקשת כי עוד בטרם חלפו 180 הימים בהתאם לצווי התפיסה הראשוניים, שוחררו מס' רב של נכסים. זאת ועוד, בחלוף הזמן ערכה המשיבה איזונים ופעלה באופן מידתי לשחרור הנכסים, תוך שמירה על האינטרס הציבורי בשמירה על תכלית החילוט העתידי ככל שיתממש.
37. בהתאם להסכמות הצדדים מיום 31.1.17 הוסכם כי נכסי הנדל"ן הידועים כגוש 4050 חלקה 29 וכגוש 5932 חלקה 3 תת חלקות 2,3,5,6,8,9 יוותרו תפוסים בידי המשיבה וכן מלוא הרכוש המופיע בצו 20170-06-16 ובצו 201644-06-16 המהווה את כלל מניותיהם של המבקשים בחברת אס.אר אקורד יוותר תפוס אף הוא.
38. נכס הידוע כגוש 4251 חלקה 21 (יכין אופק) יתפס בידי המשיבה וינתן לגביו צו איסור דיספוזיציה, עוד הוסכם כי עם תפיסת נכס זה, תשחרר המשיבה 5% ממניות המשיב בחברת אס.אר אקורד בע"מ. לטענת המשיבה, טרם נתפס נכס הנדל"ן האמור.
39. לטענת המשיבה, בהתאם להסכמות הצדדים, ככל שבהתאם לחוות דעת שמאי מטעם האפוטרופוס הכללי שיתקבלו אצל המשיבה, לפיהן שווים הכולל של נכסי הנדל"ן המפורטים לעיל (סעיפים 3-36 להחלטתי) יעמוד על סכום שלא יהיה נמוך מסך של 108 מיליון ₪, תשחרר המשיבה את יתר מניות אס.אר אקורד בע"מ התפוסות בידיה. עוד הוסכם כי המשיבה תעשה כמיטב יכולתה על מנת שהערכות השמאי הנדרשות מטעם האפוטרופוס הכללי יומצאו בהקדם האפשרי.
40. עוד הוסכם כי תוקף התפיסה של כלל התפוסים וצווי ההקפאה המוחזקים יוארך - 130 יום נוספים, אשר מניינים יחל ביום 26.1.17, לאור חיקורי דין שבוצעו וחקירתם של עובדי חברה נתגלו נתונים נוספים אשר מגובים בכתובים בתכתובות מיילים ובעדויות.
41. כן הוסכם, בין היתר, כי הנכסים שיפורטו להלן, יוותרו תפוסים בידי המשיבה וישוחררו רק במידה ושווי הנכסים המפורטים בסעיפים 36+37 להחלטה זו לא יפחת מסך של 108 מיליון ₪, או סך של 100 מיליון ₪ (ככל שיושב הפיקדון בסך 5 מיליון ₪ המוחזק בידי אס.אר אקורד בע"מ כנגד אישור המבקשים).
- גוש 6319 חלקה 158 מגרש מס' 16 - מס' הליך 20103013 מיום 20.7.16.
 - גוש 7154 חלקה 277 תת חלקה 19 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
 - גוש 7154 חלקה 278 תת חלקה 18 - מס' הליך 3186/16 מיום 18.7.16.
 - גוש 13697 חלקה 89.
 - גוש 3852 חלקה 67.
42. לטענת המשיבה, מיום הגיע הצדדים להסכמות, כל עיסוקה של המשיבה נסוב סביב קידום מימוש ההסכמות ובהידרשות למחלוקות שנתגלו אל מול באי כוח המבקש בדבר אופן קיום ההסכמות.

- המשיבה נמצאת בקשר רציף וכמעט יום יומי עם באי כוח המבקשים והכל במטרה להביא לידי קיום ההסכמות, היא פעלה ככל יכולתה על מנת שהערכאות השמאי מטעם האפוטרופוס הכללי יומצאו בהקדם.
43. לטענת המשיבה, משכל מלאכתה הוסטה לטיפול וסיוע בשחרור התפוסים בהתאם להסכמות, לצמצום וגישור המחלוקות שנתגלו מול באי כוח המבקש בדבר אופן קיום ההסכמות. לא התאפשר לה להקדיש את זמנה ומלאכתה לעיבוד החומר על מנת לגבש עמדה בכל הנוגע להוצאת מכתבי שימוע והכל בידיעת באי כוח המבקשים.
44. עוד לטענת המשיבה, בקשה זו אשר הוגשה על ידי המבקשים, נעדרת נימוקים ענייניים ו/או מהותיים וכל מטרתה להסיט את מלאכתה של המשיבה ולמנוע ממנה מלעסוק בלימוד ועיבוד החומר בעניינו של המבקש במסגרת תיק החקירה.
45. מאז פרוץ החקירה בעניינו של המבקש, שחררה המשיבה את חלקו הארי של הרכוש התפוס.
46. כזכור, חלק מהעבירות בהן נחשד המבקש הינן עבירות בהתאם להוראות חוק איסור הלבנת הון. לשם הבטחת החילוט העתידי בעניינו של המבקש ולאחר שהמשיבה ערכה את האיזונים בעניינו של המבקש, הותירה המשיבה בידיה שני נכסי דלא נידי, להבטחת תכלית החילוט. המניות המצויות בידי המשיבה, הינן מניות של חברה ציבורית הנסחרת בבורסה בתל אביב ואשר ערכן משתנה מעת לעת.
47. הסכמת המשיבה לשחרור מלוא מניות המבקש הותנתה בכך כי המבקש יעמיד נכסים העולים לכדי שווי שלא יפחת מסך של 108 מיליון ₪, התנייה זו מקורה בקושי הטמון במימוש המבקש עת נדרש לחילוט עתידי.
48. המשיבה פעלה בהתאם לאיזונים הנדרשים ופעלה יחד עם באי כוח החשוד לחיפוש "חלופה" שדי בה כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד תוך צמצום הפגיעה בבעל הרכוש.
- דיון והכרעה:
49. במהלך הדיון שהתקיים לפניי ביום 11.5.17 הובהר לבית המשפט כי בשל קשיים לא יצא ההסדר לפועל, לא התקבלו הערכות שמאי נגדיות והנכסים לא שוחררו.
- מקור הסמכות לחלט ולעקל כספים ורכוש
50. תפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה, הן מכוח הוראות חוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") והן מכוח הוראות פקודת סדר הדין הפלילי, (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט 1969 (להלן: "הפקודה"), כרוכות בפגיעה בזכות הקניין של הבעלים.

- כידוע, זכות הקניין מעוגנת בסעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובע כי: "אין פוגעים בזכויות שלפי חוק-יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו".
51. בנסיבות מסוימת, נועדה תפיסתו של חפץ, לקיום תכליות חשובות וראויות, הן מן הפן החברתי והן מן הפן המשפטי. בית המשפט מוסמך לחלט רכוש בשווי הרכוש שנעברה בו עבירה או ששימש לביצוע העבירה או שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר עבירה. כמו כן, ניתן לתפוס רכוש אף אם לא הוכח כי נעברה בו כל עבירה, על מנת אפשרות חילוטו בעתיד מכוח סעיף 21 לחוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס 2000 (להלן: "חוק לאיסור הלבנת הון").
52. לפי סעיף 32 לפקודה, תפיסתו של חפץ אפשרית, אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או שעומדים לעבור בו עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצועה, על פי סעיף זה, ניתן לאפשר חילוט החפץ בין השאר כאלמנט מניעתי או עונשי במצבים המצדיקים זאת ועוד.
53. איתורה של החלופה הרלבנטית, שלשם השגתה נתפס החפץ, חשובה לא רק לצורך בחינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנתון בידיה, אלא גם לצורך התחקות אחר התנאים הראויים לצורך שחרור החפץ והחזרתו לבעליו בתקופת הביניים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליכי החקירה או המשפט. (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 12.3.06 (להלן: "לרגו")).
54. המחוקק קבע מנגנונים מספר תוך מטרה להבטיח ככל שניתן את ההגנה על זכות הבעלים, כמו גם מניעת פגיעה שרירותית שלא לצורך. על כן נקבעה מגבלת זמן להחזקת החפץ ובמקרים מסוימים, הותרת החפץ בידי הרשות החוקרת דרוש התערבות שיפוטית.
55. בבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (להלן: "עובדיה") נקבע כי קיומה של עילת לתפיסת חפץ, אינה כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה, המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים, מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת, אלא יש לבחון האם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה, כמו כן, נשאלת השאלה, האם יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו מעצם התפיסה והאם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרסים השונים; הציבורי אל מול הפרטי.
56. הסמכות הראשונית והמרכזית לתפיסת חפצים שנעשתה בהם עבירה, היא כאמור מכוח הפקודה, כאשר נושא זה מוסדר בפרק הרביעי של הפקודה, שכותרתו תפיסת חפצים - סעיפים 32 - 39 לפקודה.

57. הסמכות השנייה הינה מכוח החוק לאיסור הלבנת הון, סעיפים 3 (א) + (ב) וכן סעיפים 21 א' לחוק לאיסור הלבנת הון המפנה לסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג 1973.

58. למען הסדר הטוב, מצאתי להביא את נוסחם של סעיפים 3 + 4 לחוק לאיסור הלבנת הון.
איסור הלבנת הון

3. (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה - רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין -

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה.

(ב) העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8 א' או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו - העונש הקבוע בסעיף קטן (א); לענין סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" - לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח.

איסור עשיית פעולה ברכוש אסור

4. העושה פעולה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השניה ובשווי שנקבע בה, דינו - מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "ידיעה" -

למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין.

59. הסמכויות שמעניק החוק לגורמי אכיפת החוק לפעול כנגד אדם בטרם הכרעה משפטית בדבר אחריותו הפלילית טעונות קושי מובנה, מחד; ההנחה הבסיסית שלפיה מעצרו של אדם ובעניינו תפיסת רכושו לצורך חקירה או עד תום ההליכים היא מאחר שקיים יסוד סביר להניח כי הוא עבר עבירה פלילית, עוצמה אשר משתנה עם התפתחות ההליך הפלילי. בשלב הראשון, העוצמה פחותה, וככל שההליך מתקדם ונאספות הראיות, העוצמה מתחזקת. בשלב הזה, עולה שאלת האיזון הראוי, בין מידת הפגיעה ההכרחית בנאשם או בנחקר, לצורך השגת התכליות הנעוצות באינטרס הציבורי, לבין זכותו של אדם לממש זכויות היסוד הנתונות לו בטרם ההכרעה בשאלת אחריותו הפלילית וביניהן הזכות לחירות, לשוויון, לקניין (עניין לרגו, עמ' 7).

- "שיקולי האיזון הנדרשים לעניין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקניין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במדרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לעניין מעצר אדם, וכך הוא לעניין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע" (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט (3), 405, 428-427, דנ"פ 23165/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (4) 589, 649).
60. פועל יוצא של הדברים האמורים הינו כי יש לבחון האם המשך החזקת התפוס בידי המדינה - המשיבה בענייננו, משרת תכלית המשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה, אם נענה על שאלה זו בחיוב, עלינו לבדוק האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו באופן מידתי את תכלית התפיסה מחד ואת מימוש זכות הקניין של מנגד.
61. לעילות המפורטות בפקודת סדר הדין הפלילי, מצטרפות החשדות המיוחסים למשיב, לכאורה, לפי חוק איסור הלבנת הון (ע"פ 8551/11 יצחק כהן נ' מדינת ישראל, תק-על 2012 (3) 5964 וכן ע"פ 2333/07 שלמה תענך נגד מדינת ישראל, תק - על 2010 (3) 343).
62. סעיף 21 לחוק לאיסור הלבנת הון, מאפשר, במקרה בו הפעולות המיוחסות למשיב מגבשות, לכאורה, את יסודות העבירה לפי החוק לאיסור הלבנת הון, לחלט רכוש בשווי רכוש שנעברה בו עבירה (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון, ניתן ביום 31.10.07 (להלן: "סיטבון") ע"פ 2010/12 מדינת ישראל נ' מיכאלי, תק-על 2012 (1) 6054).
63. עיון בסעיף 21 לחוק לאיסור הלבנת הון בא ללמדנו, כי אין צורך שלרכוש המחולט יהיה קשר לביצוע העבירה, וניתן לחלט אף רכוש אחר ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה (ע"פ 6889/11 מדינת ישראל נ' אלירן עובד, פורסם בנבו (12.7.10).
- "משמעות הדברים היא כי מקום בו ניתנה לבית המשפט סמכות לחלט רכוש בשווי הרכוש האסור, תהא נתונה הסמכות לתפוס הרכוש עד לסיום ההליכים... מאחר שניתן לחלט גם רכוש "תמים" בהבדל מרכוש "אסור" מוענקת סמכות עזר של תפיסת הרכוש לגביו ניתן לתת צו חילוט". (ב"ש (ת"א) 91455/02 פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה נ' צין דוד (פורסם בנבו) (11.7.02).
- מטרת החילוט הכספי עניינה באיון הרווח הכספי, המהווה מניע מרכזי לביצוע עבירות - תוך לחימה עקיפה בעבירה המקור שהלבנת ההון נועדה להסתיר (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' יוסף ברוך [פורסם בנבו] (15.3.17) (להלן: "עניין ברוך").
64. סמכות תפיסת הנכס, צופה פני עתיד ונועדה בין היתר, להבטיח אפשרות חילוט הנכסים בתום ההליכים המשפטיים, מקום בו יש לזכור כי החקירה עודנה בעיצומה וכי לחשוד עומדת חזקת החפות (עניין ברוך וכן, רע"פ 6709/15 דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו] (21.1.16)).

65. השאלה הנשאלת היא, האם ניתן לשחרר את הכספים והנכסים ומה הם התנאים לכך? בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. עלינו לאזן בין זכות הפרט למנוע פגיעה בקניינו, אל מול תכלית התפיסה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את החפץ אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס (רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג (3), 312, 322-323; בש"פ 7023/03 אבוטבול נ' מדינת ישראל, תק-על 2003 (3) 628; בש"פ 3159/00 אסנת רבין נ' מדינת ישראל, תק-על 2000 (2) 1118).
66. התכלית הראשונה לחילוט היא תכלית הרתעתית, החילוט מבקש למנוע מצב בו חוטא יוצא נשכר ממעשה עבירתו ופוגע בתמריץ העיקרי שיש לעברין בביצוע עבירה - כדאיות בביצוע עבירה (ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.9.05).
- תכלית נוספת, הינה בעלת אופי קנייני, "הוצאת בלעו של גזלן מפיו", ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב (2) 410, 385 (1998).
67. החוק מאפשר מימוש של צו חילוט מתוך רכושו של אדם אחר, מתוך הכרת המציאות, בה לא אחת פועלים עבריינים במבט צופה פני עתיד, ומפזרים את הרכוש המשמש אותם בביצוע העבירות, או את הרכוש שצברו כפירות העבירה, בין מקורבים שונים שאין להם חלק בביצוע העבירות ועל כן, גם לא יועמדו לדין. לפיכך, עצם הבעלות של אדם ברכוש, כשלעצמה, אינה מגינה מפני חילוט (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף (בן נסים) סיטבון, ניתן ביום 31.10.07; בש"פ 6665/02 אופק נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (6) 544, 548).
68. עוד נקבע בפרשת סיטבון לעיל, כי חרף חשיבותו של האינטרס הציבורי שבחילוט, ויהא זה מרכושו של אחר, סעד זמני נגד רכוש אינו יכול להינתן נגד מי שאינו נאשם ואין לו כל זיקה להליך הפלילי, והדברים אמורים גם במי שחולק רכוש משותף עם הנאשם, דוגמת בן זוג, ילד, הורה, שותף, למעט באותם מקרים, בהם מתקיים הסייג הקבוע בסעיף 21 (ג) לחוק לאיסור הלבנת הון. אכן, "דווקא העובדה כי היקף הרכוש החשוף להליך החילוט הוא רחב מאוד, מחייב הדבר איזון ראוי תוך התחשבות באינטרסים אחרים, ובתוכם הגנה על זכות קניין של מי שאין לו קשר לעבירת הסמים, במיוחד נוכח ההגנה החוקתית הניתנת כיום לזכות הקניין בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו" שלפיה, אין פוגעים בזכות הקניין אלא "בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסכמה מפורשת בו" (סעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו).
69. בגדר האיזון, מסמך החוק את בית המשפט להחזיר את הרכוש לבעליו, בין אם הוא מואשם בביצוע עבירה או בין אם המדובר באדם אחר, בתנאים המבטיחים את מימוש החילוט לאחר שיסתיים משפטו של הנאשם.
70. חשוב להדגיש כי אף בעניינו, כאמור מטרת המשיבה היא חילוט עתידי כמו גם שימור ערכו של הנכס שנתפס.
71. משהובהר כי החילוט אינו עונש, כי אם תכליתו הראשונית היא הרתעתית גרידא, הרי שבקביעת מעטפת בטחונות, אשר תאפשר את חילוט הרכב בעתיד יש מקום לשחררו בתנאים.

72. בשני המקרים חובה על הרשויות להיזהר מפני פגיעה לא מידתית בקניינו של הפרט, בהיות ההגנה על קניין הפרט שייכת לזכויות היסוד הראשונות במעלה כאמור בסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (עניין עובדיה, 473).
73. החזקת טובין למשך התקופה הנקובה בחקיקה ראשית בנסיבות המצדיקות זאת לא תיחשב לפגיעה בלתי מידתית בזכויות אלה. אין צריך לומר כי הבחינה לגבי הארכת התקופה תהא קפדנית עוד יותר מאשר לגבי התקופה הראשונה (ראו: בש"פ 998/05 קחבר פפיסמדוב נ' מ"י, תק-על 2005(1) 3552).
- שאלת קיומו של יסוד סביר לחשד
74. בטרם אדרש לשאלת שחרור הנכסים לגופה של בקשה, יש לדון בקיומו של יסוד סביר לחשד כי המבקש 1 ביצע את העבירות המיוחסות לו.
75. עיקר טענות המשיבה כנגד המבקש עניינן בסעיף 3(ב) לחוק לאיסור הלבנת הון הינן בהקשר לחובת הדיווח המוטלת עליו כנותן שירותי מטבע.
76. על מנת להשיב על שאלה זו, עלינו לחזור לעובדות כתב האישום שהוגש בעניינו של יציק (איציק) וזנה, כעולה מכתב האישום שהוגש בעניינו ת.פ. 47460-07-16, בין השנים מרץ 2013 ועד יוני 2016 או בסמוך לכך, פעל איציק וזנה בעצמו ובאמצעות אחרים למכירת מסמכים בתחום ענף כוח האדם הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין ללקוחות של ליאור וזנה ולאחרים, מבלי שבוצעה עסקה או מבלי שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור.
77. למען קידום הקשר ומטרותיו התשלומים הופקדו בחשבונות הבנק של הנאשמות על ידי איציק וזנה או מי מטעמו, או נמשכו אצל נותני שירותי מטבע: וביניהם צים פיננסים, אס אר אקורד וגוסטו והוחזרו לידי הלקוחות תמורת עמלה.
78. בעניינו, נטען כלפי המבקש כי עת שלט בחברת צים פיננסים ובהמשך בחברת אס.אר.אקורד, פתח איציק וזנה כרסות במספר צייג'ים ביניהם צים פיננסים ואס.אר.אקורד, על שם החברות שבשליטתו בעוד הבעלים הרשומים הם אלה שנרשמו כנהנים בכרסות תוך שאיציק עצמו נרשם כשליח בלבד. עוד נטען כלפי המבקש כי היה מודע לכך, שלא איציק וזנה הוא שהפקיד את הכספים אצל המבקש אלא אחיו ונמנע מלדווח על כך לרשות לאיסור הלבנת הון ובמעשיו עבר החשוד עבירות לפי סעיפים 3 (ב) ו- 4 לחוק לאיסור הלבנת הון.
79. עוד עולה כי המבקש, כך על פי החשד, המשיך להפעיל את נותן שירותי המטבע "צים פיננסים" לאחר שהצהיר בפני דירקטוריות אס.אר.אקורד כי חדל להיות בעל שליטה בו.

80. ליבת חוק איסור הלבנת הון הינה האיסור הקבוע בסעיף 3 (א) לחוק לאיסור הלבנת הון האוסר על עצם הלבנת הון. בעוד שסעיף 3 (ב) לחוק לאיסור הלבנת הון, עוסק בעיקר בחובת דיווח. על פניו, האמור בסעיף זה, אינו המטרה, כי אם האמצעי למניעת הלבנת הון אסורה, עשיית פעולה שמטרתה למנוע את הדיווח או במטרה לגרום לדיווח שגוי.
81. בע"פ 3395/06 מאיר כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (30.4.07) (להלן: "עניין מאיר כהן") וע"פ 8325/05 מאיר בלס ואח' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (10.1.07) (להלן: "עניין מאיר בלס") נקבע כי על חלפני כספים מוטלת אחריות פלילית בשל מעשים לפי סעיף 3(ב) לחוק לאיסור הלבנת הון. על פי קביעת בית המשפט, פעולתם של החלפנים עבור לקוחותיהם יכולה להיכנס להגדרות של עשיית פעולה ברכוש או מסירת מידע כוזב המהוות עבירה פלילית לפי סעיף 3(ב) לחוק לאיסור הלבנת הון.
82. סעיף 3 (ב) סיפא קובע: "לעניין סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" - לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח". על פני הדברים, אי עדכון, הימנעות מדיווח, מקום בו חלה חובה, עניינו מסירת מידע כוזב. יכול שמטרת העברין היא שלא יהיה דיווח על פי סעיף 7 לחוק לאיסור הלבנת הון או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9 לחוק לאיסור הלבנת הון או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי הסעיפים האמורים. מדובר ברכיבים המשלימים זה את זה (עניין מאיר כהן, פסקה 13).
83. הדיווח הנו בסיס החוק לאיסור הלבנת הון ולכך נועדה הוראת סעיף 3 (ב). בבש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ' אח' ואח', פ"ד נח (3) 613 (להלן פרשת אדר) (ראו גם ענין מאיר כהן פסקה 14) נאמר: "הוראת סעיף 3(ב) שלחוק מהווה, על-פי תכליתה, חגורת ביטחון הסובבת את ההוראה העיקרית שבסעיף 3(א). המבקש להלבין הון שהושג בעבירה - לרבות הון ששימש לביצוע עבירה או הון שאפשר ביצוע עבירה - יעשה כל אשר ביכולתו כדי להסתיר את מעשיו מפני הרשויות. דרכו זו של העברין מבקשת הוראת סעיף 3(ב) לשבש. מכאן חובת הדיווח המוטלת על תאגידים בנקאיים כהוראת הסעיף 7 לחוק, ובקביעת עבירה למי שעושה פעולה ברכוש במטרה לסכל דיווח לפי סעיף 7 (או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון)... חגורת הביטחון שהוראת סעיף 3(ב) קובעת סביב הוראת סעיף 3(א), לא נוכל לומר עליה כי חגורת ביטחון הזויה היא. הוראת סעיף 3(ב) הפכה את חובת הדיווח לחובה ראשונית, ולא ניתן לומר כי בפרשנו את החוק כלשונו יצרנו מפלצת שיש צורך להכריזה מארץ." (עמ' 619-620). דברים דומים נאמרו גם בפסקי הדין הנוספים בסוגיה זו ובע"א 9796/03 שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (5) 397 (להלן: "פרשת שם טוב") (ראו גם עניין מאיר כהן לעיל):
- "האינטרס המוגן בהוראת סעיף 3(ב) הינו הצורך הדוחק בקיומו של דיווח ובאמיתותו של דיווח".
84. לאחר עיון בדו"ח הסודי ובחומרי החקירה הרלוונטיים, מצאתי כי הם מקימים יסוד סביר לחשד כי המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו.
- בעניינינו, עבירה לפי סעיף 3 (ב) לחוק לאיסור הלבנת הון וכן עבירות בניגוד לחוק החברות ובעיקר בהתייחס לביצוע פעולות בחברה לאחר שלמעשה נמכרה על ידו.

85. בעניין זה אני מפנה:
- א. נספח ב' שורות: 19-22, 23-25, 27, 46-49, 54-60, 95-104, 147-148, 151, 158-159, 204-207, 240-241, 253-254, 270-273, 277, 278, 283-294, 308-311, 376-378, 398-408.
- ב. נספח ג' שורות: 69-74, 140-141, 143.
- ג. נספח ד' שורות: 31-33, 132, 134, 227-235, 268-272, 274, 315-317, 353-354.
- ד. נספח ה' - המסמכים המצורפים לו.
- ה. נספח ו' שורות: 34-39, 47, 52-53, 59-60, 64-66, 68-70, 93-94.
- ו. נספח ז' שורות: 80-81, 83-84, 99-100, 103-104, 127-129.
- ז. נספח ח': עמ' 2 למטה, עמ' 3 החלקים המסומנים, עמ' 6 שורה 12 מלמטה עד הסוף.
- ח. נספח י"א: 11-14, 23-26, 60-66, 77-81.
- ט. נספח י"ב: שורות 58-62, 93-97.
- י. נספח י"ג: שורות 51-53, 64-67, 105-110, 112-119.
- יא. נספח ט"ז: שורות 65-66.
- יב. נספח י"ח: שורות 5-8.
- יג. נספח כ"
- יד. נספח י"ט
- טו. נספח כ': 271-280.
- טז. נספח כ"א: 148-150, 152-155.
- יז. נספח כ"ב: 4-6, 25-30, 116-125.
- יח. נספח כ"ג: 19-25, 293-294, 297-298, 376-378.
- יט. נספח כ"ד: 39-40, 42-43, 45, 47, 54-55, 115-133, 140-143.
- כ. נספח כ"ה: שורות 81-86, 95-97, 114-138.
- כא. נספח כ"ו.
- כב. נספח כ"ז: 29-38.
- כג. נספח כ"ח: 10-13, 29-31, 35-39, 45-48, 59-60.
- כד. נספח ל': עמ' 3 שורות 1-2, שורות 3-4 (מהסוף), עמ' 4 (החלקים הממורקרים).
- כה. נספח ל"א: חלקים ממורקרים.
- עם זאת, עיון בחומר הסודי מעלה גם נתונים שיש בהם כדי להפחית את עצמת החשד הסביר המיוחסת לחשוד:

כו. נספח ט': עמ' 2 שורות 6-9
כז. נספח י': עמ' 1 שורות 12-16
כח. נספח י"ב: 58-62, 93-97, 157-159, 165-168
כט. נספח י"ז: עמ' 2 שורות 12-14
ל. נספח כ': 313-319, 388-391, 397-400, 410-413
לא. נספח כ"א: שורות 2-12, 18-28, 161-165, 167-168, 170-175, 177-178, 190-196
לב. נספח כ"ב: שורות 156, 157, 162-159, 165-169, 172
לג. נספח כ"ג: 40-49, 53, 63, 190-192
לד. נספח כ"ד: 11-13
86. כאן המקום לציין כי אנו מצויים בשלב החקירה, טרם הוגש כתב אישום בתיק ולא ברור אם ומתי יוגש כזה. טענת ב"כ המשיבה שלפיה החקירה נמצאת בראשית דרכה, איננה מתיישבת עם פרק הזמן שחלף. כזכור, טענת המשיבה לעיכוב מסתמכת על חילופי גברא ביחידה החוקרת ועל הצורך לבצע השלמות חקירה.
כזכור אנו מצויים מעל ל - 11 חודשים לאחר פרוץ החקירה, כאשר למבקש עומדת חזקת החפות.
בשלב בו מצויה החקירה, על בית המשפט לבחון את עצמת החשד המיוחסת לחשוד, טיב החשדות כנגדו ואת קיומן של הראיות, לרבות התקדמות החקירה, אשר בענייננו, כך נראה מתנהלת למצער במתינות.
הדו"ח הסודי שהוגש לעיוני הינו מיום 21.9.16, דהיינו לפני מעל ל - 8 חודשים. ב"כ המשיבים הצהירו בהגינותם כי לא הייתה התקדמות בחקירה מאז.
על פי המסמכים שהוגשו לעיוני על ידי הצדדים, אין ספק כי למבקשים נגרמו ונגרמים נזקים כבדי משקל והם נמשכים על בסיס יומי, נכון אמנם שהמבקש הצליח לייצב את החברות שבשליטתו, והדבר קיבל ביטוי בערכי השוק כפי שמשתף בבורסה לנירות ערך, שם נסחרות החברות הציבוריות שבשליטתו, ואולם אין ספק כי כתוצאה מהחקירה נפגמה בצורה משמעותית יכולת ההתנהלות הכלכלית של המבקשים.
87. על אף שהיקף העבירות המיוחס לאיציק וזנה והסכומים הנקובים בכתב האישום הינם בשיעור של כמיליארד שקלים, הרי שהממשק שבין אותן עבירות לבין הסכומים שהופקדו בחברות המבקשים, מצביע על מתחם צר ומצומצם ובוודאי שהינו נמוך בצורה דרסטית משווי הנכסים והכספים של המבקשים שנתפסו על ידי המשיבה.

88. עיון בכתב האישום כנגד איציק וזנה, המשתרע על עשרות סעיפים, מגלה כי הקשר עם המבקשים מוצא את ביטוייו אך בסעיף 18 י"א לכתב האישום שהינו על פניו שולי, בהתייחס לכלל המיוחס לאיציק וזנה בכתב האישום.
89. כפי העולה מכלל החומר שהוצג בפניי, משתף המבקש 1 פעולה באופן מלא עם חוקריו, הוא נותן הסבר מפורט לכלל פעולותיו, אינו מסתיר לכאורה דבר, ואם בסופו של יום, ימצא כי ניתן לתת אמון בגרסתו, הרי שיש בכך להמעיט ולמצער לכרסם בראיות אם יוחלט להגיש כתב אישום כנגדו, וזאת באופן ניכר.
90. מטרתו של סעד זמני לתפיסת רכוש, היא לשמר את נכסיו של החשוד, למנוע הברחתם, על מנת שניתן יהיה לחלטם בעתיד, ככל שיורשע החשוד, ובעניינו המבקש בסופו של הליך וינתן כנגדו צו חילוט. עוד מיועד הסעד הזמני למנוע מהעברין המורשע להפיק תועלת מהרכוש שהניבה לו העבירה.
91. יחד עם זאת, עסקינן בסעד זמני. כאמור לעיל, למבקשים עומדת חזקת החפות, התפיסה הינה פגיעה יסודית ואף אנושה בקניינם של המבקשים ועל בית המשפט לנהוג בזהירות מרבית ולבחון האם ניתן להשיג את מטרות התפיסה באמצעי שפגיעתו בזכויות המבקשים פחותה.
92. לאחר שערכתי את האיזונים, כמו גם שנתתי את דעתי לעובדה כי בחלוף הזמן שוחררו לידי המבקשים מס' לא מבוטל של נכסים, בשים לב לעצמת החשדות, מצאתי כי יש להורות על שחרור כלל התפוסים בעניינם של המבקשים מלבד התפוסים הבאים שיישארו בידי המשיבה:
- א. בית המגורים של המבקשים 1-2 גוש 4050 חלקה 29 הגפנים 19 כפר סירקין.
- ב. פיקדון בסך 5,000,000 ₪.
- בסה"כ סכום התפיסה עומד על כ- 18-19 מיליון ₪ וזאת נוכח הצהרת המבקשת 2 כי היא מוותרת על זכויותיה במחצית שווי הנכס, דירת המגורים השייכת להם.
93. בהערת אגב ברצוני להדגיש:
- א. ב"כ המבקשים הפנה בטיעוניו למס' החלטות בעניין חילוט בעבירות כלכליות, המצביע על חילוט של אחוזים בודדים ואף שברירי אחוזים מסך כלל האישום בכתבי האישום בהם הואשמו נאשמים אחרים. ב"כ המבקשים עתר כי בית המשפט יקיש מהם באשר לגובה החילוט שעשוי להיגרם על המבקש היה ויורשע בדינו בסופם של הליכים. לבית משפט זה אין את הכלים להעריך בצורה מושכלת מה יקרה בסיומם של ההליכים המשפטיים. החקירה טרם הסתיימה, יכול שיתווספו חומרי חקירה שיהיו בהם כדי להגביר את עצמת החשד כנגד המבקש. עם זאת, אין ספק שחייבת להיות מידתיות בין הסכומים המעורבים בביצוע העבירות הנטענות ובין סך החילוט שיעשה בסופו של הליך.
- ב. המשיבה הגישה בקשה במסגרתה ביקשה להבהיר כי הפיקדון בסך 5,000,000 ₪ שנתפס מידי חברת אס.אר. אקורד בע"מ אינו של המבקש וכי מתנהל בעניינו הליך נפרד. אין בידי לקבל טענה זו. נכון אמנם כי מתנהל הליך נפרד באשר לסכום הפיקדון ואולם, הן בהסדר שנחתם על ידי הצדדים והן בהחלטה שניתנה בבית המשפט המחוזי במסגרת ע"ח 57352-06-16 וע"ח 59167-06-16 שנתנה תוקף להסכמת הצדדים, הסכימה המשיבה כי ככל שיתקיימו תנאים מסוימים, ישוחרר הפיקדון (סעיף 7 להסכמות במסגרת הערר במחוזי).
- ג. עוד יצוין כי לא מצאתי להידרש לשאלה מדוע לא הוגשו חוות דעת שמאיות נוספות מטעם המשיבה עד לרגע זה, שכן המבקשים טענו כי גם אם היו מוגשות חוות דעת כאלה, הרי שחלוף הזמן שינה את נקודת האיזון וכיום אין להן משמעות.
94. עובר למתן החלטתי זו פנתה המשיבה בבקשה להארכת תוקף כלל התפוסים בעניינם של המבקשים לתקופה נוספת בת 180 יום. נוכח קביעותי בבקשה זו, לא מצאתי צורך לקבל את עמדת המבקשים ולקיים דיון נוסף בעניין ועל כן אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים המפורטים בסעיף 92 להחלטה זו למשך 180 יום נוספים, יתר התפוסים כאמור, ישוחררו.
95. ניתן בזאת עיכוב ביצוע החלטה זו למשך 14 יום מהיום, על מנת לאפשר למי מהצדדים להגיש ערר על החלטה זו.
96. החומר הסודי יוחזר לידי נציג המשיבה על ידי המזכירות.
97. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, ג' סיון תשע"ז, 28 מאי 2017, בהעדר הצדדים.